

SITURILE NATURA 2000

Câmpia Careiului Câmpia Ierului Câmpia Nirului-Valea Ierului

ȘI REZERVAȚIILE NATURALE

Pădurea Urziceni | Dunele de nisip Foieni | Mlaștina Vermeș
Pășunea cu *Corynephorus* de la Voivozi |
Complexul hidrografic Valea Rece

OCOLUL SILVIC
CODRII SĂTMARULUI
Asociația Silvică „Pădurea Mare-Tășnad”

OCOLUL SILVIC „CODRII SĂTMARULUI”

Adresa: Str. Lăcrămioarelor nr. 35
445300, oraș Tășnad, jud. Satu Mare
Contact: Mihaela NUNA – Manager Proiect,
Tel.: +40 745 836556; fax: +40 361 409162
cora_mihaela@yahoo.com
Sandor BALOGH – Șef Ocol
Tel.: +40 744 285989 / +40 361 409162
codrii_satmarului@yahoo.com

Tășnad, mai 2019
© OCOLUL SILVIC „CODRII SĂTMARULUI”

FOTOGRAFII: OCOLUL SILVIC CODRII SĂTMARULUI (COP. 1-2, 4, PAG. 4-5, 7-9, 12-13, 15, 18-21, 24-29, 34-35, 40); STEFAN LEFNAER/WIKIPEDIA (PAG. 14); MRIYA WILDLIFE/DREAMSTIME (PAG. 16-17, 38); DAVID HAVEL/DREAMSTIME (PAG. 30, 39); MIKELANE45/DREAMSTIME (PAG. 31); GEZA FARKAS/DREAMSTIME (PAG. 32-33); SIMONAS MINKEVIČIUS/DREAMSTIME (PAG. 41 - STĂNGA); DAVEMHUNTPHOTOGRAPHY/DREAMSTIME (PAG. 41 - DREAPTA); ONDŘEJ PROSICKÝ/DREAMSTIME (COP. 3)
TEXTE ȘI HĂRȚI: OCOLUL SILVIC CODRII SĂTMARULUI

Cuprins

4

DESPRE PROIECT

Planificarea managementului conservării biodiversității în siturile Natura 2000 ROSPA0016 CÂMPIA NIRULUI-VALEA IERULUI, ROSCI0020 CÂMPIA CAREIULUI împreună cu ariile protejate 2.676 Pădurea Urziceni, 2.677 Dunele de nisip Foieni, 2.679 Mlaștina Vermeș și 2.182 Pășunea cu *Corynephorus* de la Voivozi și ROSCI0021 CÂMPIA IERULUI împreună cu aria protejată 2.183 Complexul hidrografic Valea Rece

8

CÂMPIA CAREIULUI

ROSCI0020 CÂMPIA CAREIULUI împreună cu ariile protejate 2.676 Pădurea Urziceni, 2.677 Dunele de nisip Foieni, 2.679 Mlaștina Vermeș și 2.182 Pășunea cu *Corynephorus* de la Voivozi

20

CÂMPIA IERULUI

ROSCI0021 CÂMPIA IERULUI
împreună cu aria protejată 2.183
Complexul hidrografic Valea Rece

36

CÂMPIA NIRULUI - VALEA IERULUI

ROSPA0016 CÂMPIA NIRULUI-VALEA
IERULUI

42

DESPRE PROIECT

Date sintetice: surse de finanțare,
valoare, perioadă de implementare

Despre proiect

Planificarea managementului conservării
biodiversității în siturile Natura 2000 ROSPA0016
CÂMPIA NIRULUI-VALEA IERULUI, ROSCI0020 CÂMPIA
CAREIULUI împreună cu ariile protejate 2.676 Pădurea
Urziceni, 2.677 Dunele de nisip Foieni, 2.679 Mlaștina
Vermeș și 2.182 Pășunea cu *Corynephorus* de la Voivozi
și ROSCI0021 CÂMPIA IERULUI împreună cu aria
protejată 2.183 Complexul hidrografic Valea Rece

Foto: Dunele de nisip Foieni.

Despre proiect

CONTEXT

În anul 2016, Asociera formată din *Ocolul Silvic „Codrii Sătmăruului”, Asociația „Coridorul Verde” și Asociația Pescarilor Sportivi „Aqua Crisius”* a dobândit calitatea de custode pentru siturile Natura 2000 ROSPA0016 Câmpia Nirului-Valea Ierului, ROSCI0020 Câmpia Careiului împreună cu ariile protejate 2.676 Pădurea Urziceni, 2.677 Dunele de nisip Foieni, 2.679 Mlaștina Vermeș și 2.182 Pășunea cu *Corynephorus* de la Voivozi și ROSCI0021 Câmpia Ierului împreună cu aria protejată 2.183 Complexul hidrografic Valea Rece, în baza Convenției de Custodie Nr. 14/12.05.2016.

Prin Actul adițional Nr. 1/20.07.2017 Agenția Națională de Protecție a Mediului a fost înlocuită cu Agenția Națională pentru Arii Naturale protejate.

SCOP

Proiectul vizează protejarea și conservarea ariilor naturale sus-menționate, cu accent pe implicarea activă a tuturor actorilor interesați: comunități locale, instituții publice, mediul de afaceri, ONG-uri etc.

OBIECTIV GENERAL

Asigurarea stării de conservare favorabilă pentru speciile și habitatele de interes comunitar din siturile amintite, în cadrul unui proces consultativ deschis, transparent și participativ vizând elaborarea planului de management și informarea/conștientizarea factorilor interesați cu privire la beneficiile conservării siturilor Natura 2000.

OBIECTIVE SPECIFICE

- Îmbunătățirea condițiilor de management ale ariilor naturale protejate vizate de proiect, prin elaborarea planurilor de management

pentru ariile naturale protejate vizate de proiect;

- Creșterea nivelului de informare, educare și conștientizare a factorilor interesați cu privire la importanța și rolul ariilor naturale protejate vizate de proiect;
- Creșterea capacității instituționale a custodelui.

REZULTATE

- Un Studiu privind mediul abiotic și formele de proprietate asupra terenurilor din siturile vizate de proiect;
- Un Studiu de evaluare a activităților cu potențial impact antropoc din ariile naturale protejate vizate de proiect și cartografierea GIS spațială a impactului antropoc generat în aceste situri;
- Un Plan de management pentru situl Natura 2000 ROSPA0016 Câmpia Nirului-Valea Ierului;
- Un Plan de management pentru situl Natura 2000 ROSCI0020 Câmpia Careiului împreună cu ariile protejate 2.676 Pădurea Urziceni, 2.677 Dunele de nisip Foieni, 2.679 Mlaștina Vermeș și 2.182 Pășunea cu *Corynephorus* de la Voivozi;
- Un Plan de management pentru situl Natura 2000 ROSCI0021 Câmpia Ierului și aria protejată 2.183 Complexul hidrografic Valea Rece;
- O Campanie de consultare, conștientizare și informare;
- Întărirea capacității administrative și dezvoltarea capacităților organizațiilor și instituțiilor implicate în managementul ariilor naturale protejate vizate de proiect.

Foto:
Rezervația naturală Pădurea Frasin de la Urziceni (ROSCI0020 Câmpia Careiului).

Câmpia Careiului (ROSCI0020)

Cu ariile protejate

2.676 PĂDUREA URZICENI

2.677 DUNELE DE NISIP FOIENI

2.679 MLAȘTINA VERMEȘ

2.182 PĂȘUNEA CU *CORYNEPHORUS* DE LA VOIVOZI

Foto: Grădina Cailor (Lókert), la sud-vest de localitatea Urziceni.

Câmpia Careiului

HABITATE DE INTERES COMUNITAR

Cod Denumire

- 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din *Ranunculon fluitantis* și *Callitricho-Batrachion*;
- 3270 Râuri cu maluri nămoioase cu vegetație de *Chenopodion rubri* și *Bidention*
- 91F0 Păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri (*Ulmenion minoris*)
- 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin
- 2190 Depresiuni umede intradunale
- 2340* Dune panonice
- 6410 Pajiști cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (*Molinion caeruleae*)
- 6510 Pajiști de altitudine joasă (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*)
- 91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu *Quercus spp.*
- 92A0 Zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*;
- 6120* Pajiști xerice pe substrat calcaros
- 6440 Pajiști aluviale din *Cnidion dubii*

SPECII DE INTERES COMUNITAR

Amfibieni și reptile

- Triton cu creastă dobrogean (*Triturus dobrogicus*)
- Triton cu creastă (*Triturus cristatus*)
- Buhai de baltă cu burta roșie (*Bombina bombina*)
- Broască țestoasă de apă (*Emys orbicularis*)

Mamifere

- Popândău, șuiță (*Spermophilus citellus*)

Nevertebrate

- Maculinea teleius*
- Lycaena dispar*
- Rădașcă, răgace (*Lucanus cervus*)
- Lăcustă de munte (*Odontopodisma rubripes*)
- Croitore mare (*Cerambyx cerdo*)
- Euphydryas maturna*

Pești

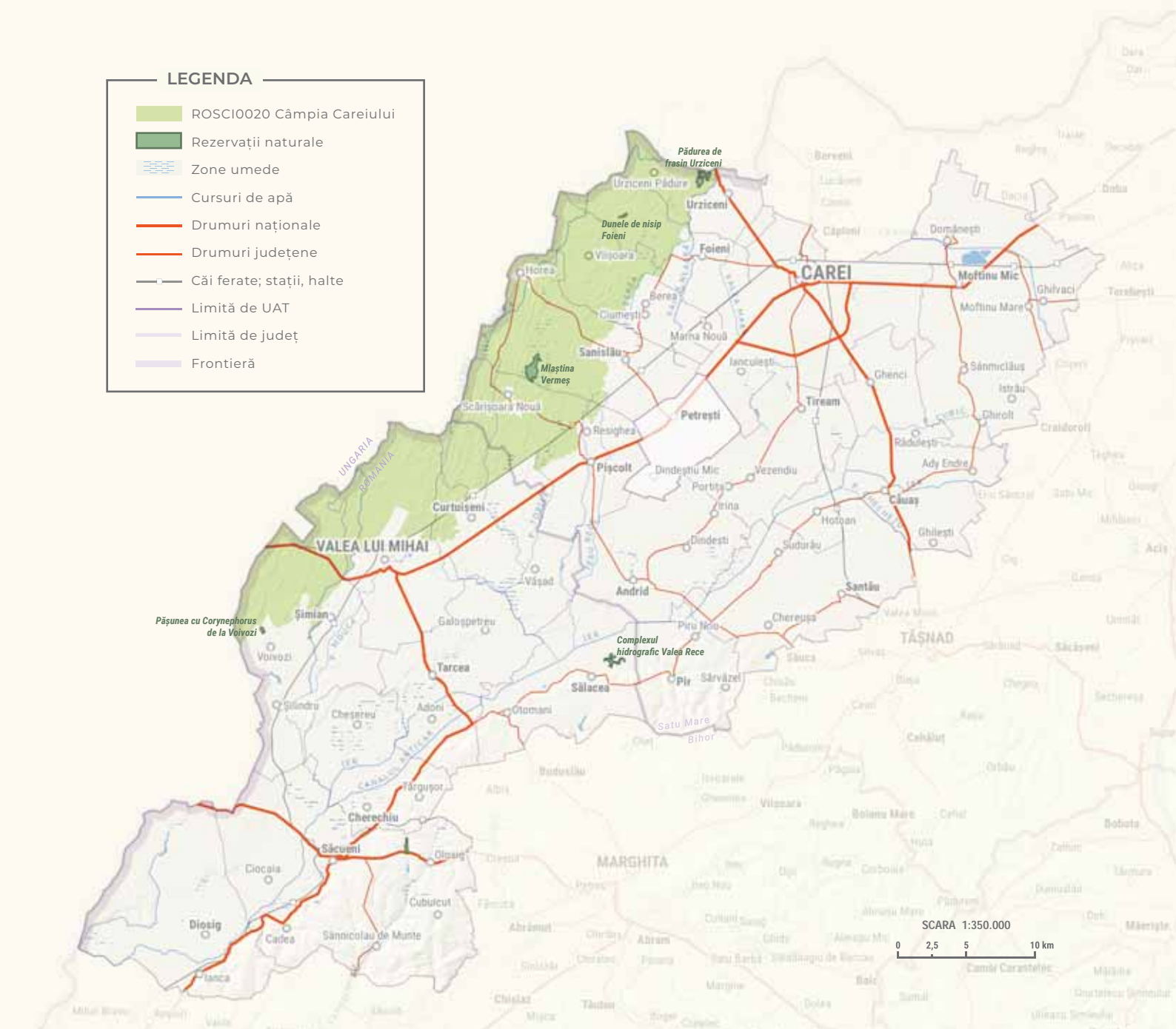
- Țigănuș (*Umbra krameri*)
- Boare (*Rhodeus sericeus amarus*)
- Țipar (*Misgurnus fossilis*)
- Zvârlugă (*Cobitis taenia*)

Plante

- Trifoiș de baltă (*Marsilea quadrifolia*)
- Eleocharis carniolica*
- Pălămidă (*Cirsium brachycephalum*)
- Dediței (*Pulsatilla pratensis ssp. hungarica*)
- Angelică de baltă (*Angelica palustris*)
- Adenophora lilifolia*
- Iris, stânjeneț (*Iris humilis ssp. arenaria*)
- Otrățel (*Aldrovanda vesiculosa*)
- Iris (*Iris aphylla ssp. hungarica*)

LEGENDA

- ROSCI0020 Câmpia Careiului
- Rezervații naturale
- Zone umede
- Cursuri de apă
- Drumuri naționale
- Drumuri județene
- Căi ferate; stații, halte
- Limită de UAT
- Limită de județ
- Frontieră

ZONA
MĂRITĂ

DATE GENERALE

Încadrarea teritorial-administrativă:

Județul Satu-Mare: Ciumești, Foieni, Pișcolt, Sanislău, Urziceni

Județul Bihor: Curtuișeni, Valea lui Mihai, Șimian

Suprafața: 23.597 ha

Localizarea geografică: Lat. N 47°37'8"; Long. E 22°11'59"

Bioregiunea: Panonică

Ecoregiunea: Câmpia Someșului

Altitudinea: 160 max., 108 min., 135 med.

ACCESUL în sit se face pe următoarele drumuri: DN1 (DN1F) Ungaria/Carei, DJ196B (Carei–Foieni–Marna Nouă–Berea/Ciumești–Sanislău–Petrești), DJ196C (Sanislău–Horea–Scărișoara Nouă–Resighea–Pișcolt), DJ190B (Șimian–Valea lui Mihai), DN19C (Ungaria–Valea lui Mihai), DN19 (E671) (Oradea–Satu Mare, care trece prin localitățile Valea lui Mihai, Curtuișeni, Pișcolt). Accesul cu trenul se poate face pe ruta Satu Mare–Oradea, în stațiile Sanislău, Resighea, Valea lui Mihai.

SITUL CÂMPIA CAREIULUI adăpostește, pe o suprafață de 23.597 ha, un număr de 10 tipuri de habitate naturale de interes european. În sit sunt prezente și 24 de specii de interes comunitar, dintre care o importanță aparte o au amfibienii, reprezentați prin buhaiul de baltă cu burta roșie, broasca țestoasă de apă, tritonul cu creastă și tritonul cu creastă dobrogean. Deși pe suprafața sitului doar opt specii de plante dintre cele 240 identificate sunt de interes comunitar, acesta este deosebit de important din punct de vedere botanic și fitogeografic pentru vegetația de nisipuri extrem de rară în România.

GEOMORFOLOGIE

Câmpia Someșană a trecut prin același proces de evoluție geologică ca și întregul bazin panonic și anume un proces de scufundare însoțit de unul de colmatare. Retragera lacului panonic din această regiune începe la sfârșitul levantinului și continuă în cuaternar, până aproape de zilele noastre, ultimele lui vestigii fiind desecarea mlaștinilor Ecedei la începutul secolului XX. Caracteristicile mai importante ale regiunii de câmpie sunt formațiunile de origine lacustră, fluvio-lacustră și fluvială. Câmpia Careiului este o „prispă” mai înaltă față de câmpiile limi-

trofe, având altitudini cuprinse între 120-160 m deasupra nivelului mării. Relieful zonei este slab ondulat. Altitudinea mică determină valori ridicate pentru presiunea atmosferică, de aproximativ 1000 mb.

SOLURI

Substratul regiunii de câmpie este format din depozite recente în câmpiile înalte și aluviuni recente în câmpiile joase. Materialul parenteral al solurilor este format din luturi argiloase gălbui, iar depozitele de suprafață au un caracter loessoid.

Solurile au, în general, o structură lutoasă sau luto-nisipoasă, predominând cernoziomurile și solurile brune de pădure. O categorie aparte o reprezintă solurile nisipoase din zona Valea lui Mihai-Carei. Pe Câmpia Careiului, la sud de Câmpia Ierului și la vest de valea Crasnei, apare cernoziomul freatic umed.

HIDROLOGIE

Depresiunea Panonică în care este localizat situl, prin situația sa de bazin tectonic colmatat, constituie un mare rezervor de apă subterană spre care gravitează toate pânzele zonei sale de bordură. Apele subterane apropiate de suprafață sunt determinate de formațiunile noi, reprezentate printr-o alternanță de pietriș, argile, nisipuri argiloase, argile nisipoase, loessuri, mături etc. Este de menționat faptul că la 100 de metri adâncime se găsesc ape termale. Suprafața sitului e străbătută de o rețea de cursuri de ape naturale și antropice. Principalele cursuri de apă sunt pârâurile Berea, Valea Neagră, Horea, Ganaș și Mouca.

În zona nisipurilor există și câteva lacuri și bălți, însă cu suprafețe restrânse: Șimian (artificial), Resighea, Urziceni, Foieni, Sanislău și Scărișoara

Alături:

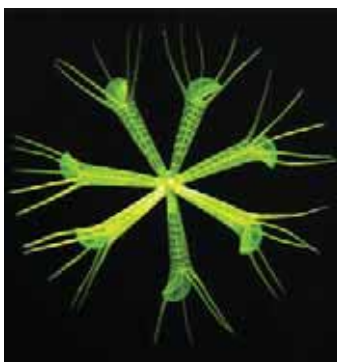
Lycaena dispar.

Deasupra:

Croitor mare de stejar (*Cerambyx cerdo*).

1. *Aldrovanda vesiculosa*

2. Stânjenel de stepă (*Iris arenaria*)

Nouă. Dintre mlaștini, cele mai întinse se găsesc la Sanislău (Vermeș – 80 ha), Ciumești, Urziceni, Foieni, Scărișoara Nouă și la Curtuișeni.

CLIMA

Teritoriul sitului se încadrează în sectorul climatic al Câmpiei de Vest, caracterizat printr-o relativă uniformitate teritorială și prin dese schimbări ale vremii în timpul anului și de la un an la altul. Aceste schimbări sunt determinate de circulația ciclonică atlantică. Climatul regiunii prezintă și influențe oceanice. El corespunde tipului temperat continental moderat, cu regim termic mai cald (veri călduroase și ierni mai blânde în comparație cu restul țării), cu desprăvăliri timpurii și precipitații relativ reduse. Cantitatea anuală de precipitații variază în jur de 600 mm, din care aproape jumătate cade la sfârșitul primăverii și vara. În regiune predomină vânturile din sectorul nord-vestic, primăvara și vara fiind mai frecvente cele vestice, iar toamna și iarna cele estice și nord-estice. Ele afectează în mare măsură regimul precipitațiilor, în special vântul de vest care generează ploile de primăvară și vară.

VEGETAȚIA

Regiunea de câmpie, ocupată în trecut de silvo-stepă, este în prezent în cea mai mare parte defrișată și transformată în terenuri agricole. Zona de la sud de Carei este ocupată de pajiști stepice, iar în unele locuri, mai ales pe cuprinsul fostei mlaștini Eced, apar stuțărișuri. Flora nisipurilor din nord-vestul țării constituie o notă

specifică a teritoriului, dunele continentale reunind un impresionant număr de elemente sudice, mediteraneene, atlantice și pontice. Nisipurile sunt fixate printr-o vegetație extraordinar de bogată, cu rarități floristice ca romanița de câmp, ciucușoara, păiușul, siminocul, stânjenele de stepă, troscotul de nisip, dedițelul, opaița etc. În regiunea câmpiei înalte sunt prezente pajiști stepizate și derivate secundare la nivelul cărora apar mlaștini și bahne, turbării eutrofe, alături de păduri de stejar.

În apropierea satului Sanislău se întinde Mlaștina Vermeș, o mlaștină eutrofă înfripată în spațiul de interdune continentale din Câmpia Nirului. Această rezervație botanică are o vegetație bogată în specii relictare. Mlaștina de la Vermeș mai adăpostește și unele specii rare în flora țării: o plantă carnivoră (*Aldrovanda vesiculosa*), laptele câinelui, vioreaua de baltă, bumbăcarița, nufărul alb, plosnicioasa, salcia de nisipuri. Pădurile de stejar s-au redus foarte mult ca suprafață, fiind mai numeroase în partea nordică a sitului. În câmpie predomină pădurile de stejărișuri pure sau în amestec cu carpen, frasin, ulm. În unele zone cu exces de umezeală sunt caracteristice formațiile de plopișuri și anișuri. Pădurea „Frasin” de la Urziceni se află la marginea Câmpiei Careiului, adăpostind o floră cu totul remarcabilă: arbori de talie mare (frasin, stejar, pin negru, jugastru etc.), subarboret bogat (alun, corn, păducel, porumbar), plante (bulbuci de munte – relict glaciatic, ghiocelul bogat, spălăcioasa de baltă).

FAUNA

Fauna de stepă specifică sitului se caracterizează prin larga răspândire a rozătoarelor (popândău, hârciog, orbete mic). Fauna zonelor forestiere este mai bogată și mai variată, dintre speciile caracteristice putând fi menționate rădașca, brotăcelul, șarpele de alun, pisica sălbatică etc. Fauna bălților și mlaștinilor de interdune se remarcă prin prezența țiparului și a țigănușului. Tot în bălțile mai mult sau mai puțin temporare aflate în micile depresiuni de pe suprafața pajiștilor se reproduc specii de amfibieni ocrotite ca: buhaiul de baltă cu burta roșie, broasca râioasă brună și broasca râioasă verde, brotăcelul, broasca de pământ, broasca de mlaștină, broasca de heleșteu. De asemenea, șopârta de iarbă, șopârta de munte, gușterul sau șopârta cenușie, dar și șarpele de alun au efective importante în aceste pajiști. Prin canalele din pădure trăiesc broasca țestoasă de apă și tritonul. În canalele care brăzdează această câmpie au mai fost identificați: un pește rar, ocrotit, care se mulțumește cu apă puțină, măloasă și neoxigenată, un amfibian, tritonul cu creastă dobrogian, de asemenea rar, și zvărluga.

În sit putem întâlni și numeroase specii de păsări, multe dintre ele de interes european, printre care pescărașul albastru, caprimulgul, sfrânciocul roșiatic, sfrânciocul mic, creștețul pestriț, eretele de stuf, eretele vânăt, șoimul de iarnă, șoimul dunărean, ciocănitoarea neagră, ciocănitoarea de stejar, viesparul, acvila mică.

Foto: Popândăul european
(*Spermophilus citellus*)

ZONE PROTEJATE INCLUSE

În Câmpia Careiului, în județul Satu Mare, sunt declarate până în prezent patru rezervații naturale protejate conform Legii Nr. 5/2000 privind aprobarea Planului Național de Amenajare a Teritoriului Național, Secțiunea III – Zone protejate:

Dunele de nisip de la Foieni

Cod nr. 2.677; Suprafața protejată: 10 ha; Categoria de arie naturală protejată cf. Legii nr. 462/2001: rezervație naturală, categoria IV IUCN; Tipul rezervației: botanic (b)

Pășunea cu *Corynephorus* de la Voivozi

Cod nr. 2182; Suprafața protejată: 5 ha; Categoria de arie naturală protejată cf. Legii nr. 462/2001: rezervație naturală, categoria IV IUCN; Tipul rezervației: botanic (b)

Mlaștina de la Vermeș

Cod nr. 2.679; Suprafața protejată: 10 ha; Categoria de arie naturală protejată cf. Legii nr. 462/2001: rezervație naturală, categoria IV IUCN; Tipul rezervației: botanic (b)

Pădurea de frasin Urziceni

Cod nr. 2.676; Suprafața protejată: 38 ha; Categoria de arie naturală protejată cf. Legii nr. 462/2001: rezervație naturală, categoria IV IUCN; Tipul rezervației: botanic-forestier (b-f)

Grădina Cailor

Sit CORINE biotop, Cod RO31SM006

Vermeș

Sit CORINE biotop, Cod RO31SM001

ASPECTE SOCIO-ECONOMICE ȘI CULTURALE

Cei 29.198 de locuitori din așezările din sit, majoritatea vârstnici, sunt angrenați în principal în agricultură și comerț. Sistemul de încălzire din locuințe este individual, pe lemne. Doar localitatea Scărișoara Nouă dispune de un sistem de alimentare cu apă și canalizare centralizat.

În localitățile din sit întâlnim biserici și monumente din secolele XV-XVIII, dintre care menționăm Capela Viilor (deși în zonă nu mai sunt vii) sau Capela Sfântul Ioan de Nepomuk din Urziceni, ce datează din 1722. Totodată, săpăturile arheologice efectuate în zonă, în special în zona Șimian, au evidențiat existența unor vestigii din epoca bronzului și epoca fierului.

Fiind o zonă cu o bogată tradiție în cultivarea pepenilor, în luna august are loc *Festivalul Lubeiței* în Curtuișeni. În zonă se mai desfășoară *Festivalul Zilele Salcâmului în Floare*, *Balul Strugurilor*, *Concurs de Vinuri*, *Ziua Ecvestră*.

Foto: Mlaștina Vermeș, aflată la nord de localitatea Scărișoara Nouă.

Câmpia Ierului (ROSCI0021)

Cu aria protejată
2.676 COMPLEXUL HIDROGRAFIC VALEA RECE

Foto: Valea Ierului în apropierea localității Hotoan.

Câmpia Ierului

HABITATE DE INTERES COMUNITAR

Cod Denumire

- 91F0 Păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri (*Ulmenion minoris*)
- 1530* Pajiști și mlaștini sărăturate panonice și ponto-sarmatice
- 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin
- 3130 Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din *Littorelletea uniflorae* și/sau *Isoëto- Nanojuncetea*
- 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip *Magnopotamion* sau *Hydrocharition*
- 3270 Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de *Chenopodion rubri* și *Bidention*
- 40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice
- 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din *Ranunculion fluitantis* și *Callitricho-Batrachion*
- 92A0 Zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*
- 91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu *Quercus spp*

SPECII DE INTERES COMUNITAR

Amfibieni și reptile

- Triton cu creastă (*Triturus cristatus*)
- Buhai de baltă cu burta galbenă (*Bombina variegata*)
- Buhai de baltă cu burta roșie (*Bombina bombina*)
- Broască țestoasă de apă (*Emys orbicularis*)
- Triton cu creastă dobrogean (*Triturus dobrogeicus*)

Mamifere

- Popândău, șuiță (*Spermophilus citellus*)
- Vidră, lutră (*Lutra lutra*)

Nevertebrate

- Callimorpha quadripunctaria*
- Melcul cu cârlig (*Anisus vorticulus*)
- Euphydrys maturna*
- Lycaena dispar*
- Leptidea morsei*

Pești

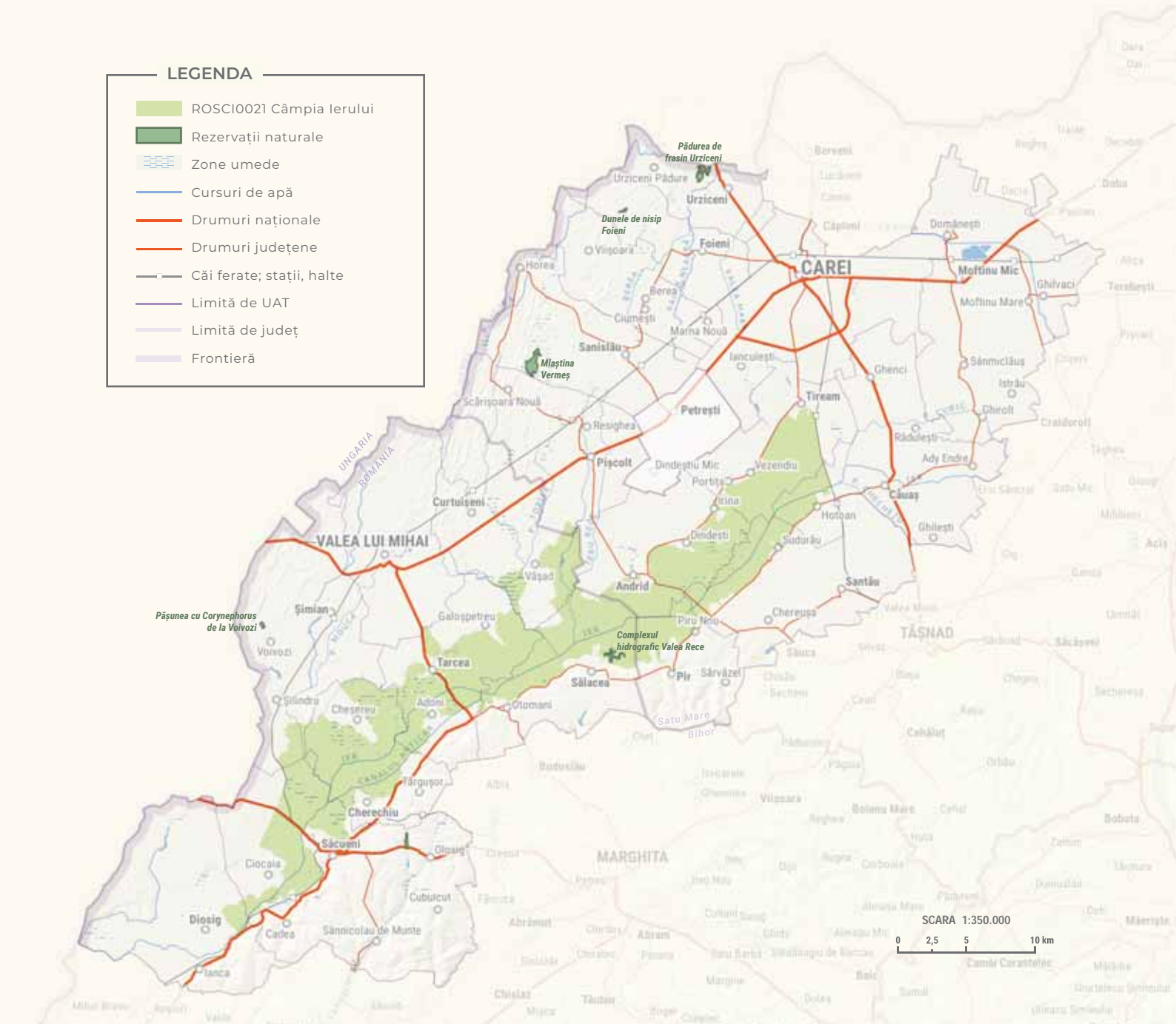
- Porcușor de nisip (*Gobio albipinnatus*)
- Boare (*Rhodeus sericeus amarus*)
- Țipar (*Misgurnus fossilis*)
- Zvârlugă (*Cobitis taenia*)
- Țigănuș (*Umbra krameri*)

Plante

- Trifoiăș de baltă (*Marsilea quadrifolia*)
- Eleocharis carniolica*
- Pălămidă (*Cirsium brachycephalum*)
- Otrățel (*Aldrovanda vesiculosa*)

LEGENDA

- ROSCI0021 Câmpia Ierului
- Rezervații naturale
- Zone umede
- Cursuri de apă
- Drumuri naționale
- Drumuri județene
- Căi ferate; stații, halte
- Limită de UAT
- Limită de județ
- Frontieră

ZONA
MĂRITĂ

DATE GENERALE

Încadrarea teritorial-administrativă:

Județul Satu-Mare: Andrid, Căuș, Pir, Pișcolt, Santău, Tiream

Județul Bihor: Cherechiu, Curtuișeni, Diosig, Săuceeni,

Sălăcea, Tarcea, Valea lui Mihai, Șimian

Suprafața: 21.283 ha

Localizarea geografică: Lat. N 47°27'29"; Long. E 22°15'2"

Bioregiunea: Panonică

Ecoregiunea: Câmpia Someșului

Altitudinea: 147 max., 98 min., 108 med.

ACCESUL ÎN SIT se poate face pe DJ108M (Carei–Chereușa, care trece pe marginea nord-vestică a sitului prin localitățile Tiream, Vezendiu, Portița, Irina, Dindești, Andrid, iar între Andrid și Chereușa traversează situl), DN1F (Carei–Tășnad), DJ195C (Moftinu Mic–Pir, care trece prin localitățile Căuaș, Hotoan, Sudurău, Piru Nou, Pir), DN19 (E671, care trece prin sit între Valea lui Mihai și Tarcea). La Săcuieni se intersectează DN19 (E671) Satu Mare–Oradea și DN19D Nușfalău–Săcuieni. Localitățile Ciocaia, Șilindru, Galoșpetreu, Vășad și Cheșereu se leagă de DN19 prin drumuri locale, iar Andrid prin DJ169C. Accesul pe calea ferată se face prin stațiile Tiream, Secuieni și Valea lui Mihai.

SITUL CÂMPIA IERULUI asigură, pe o suprafață de 21.283 ha, conservarea unor habitate vulnerabile, periclitate de intensificarea agriculturii, schimbarea habitatului semi-natural, desecarea zonelor umede, înmulțirea necontrolată a speciilor invazive, defrișări și management forestier neadecvat.

În prezent, vechile habitate caracteristice văii Ierului cu floră și faună specifice se mai întâlnesc doar insular. Valea Ierului cuprinde o parte din rămășițele întinselor zone umede din această zonă a țării. Este caracterizată printr-o varietate a habitatelor semi-naturale, fânețe, pășuni, tu-fărișuri, terenuri arabile cultivate extensiv, păduri de foioase, lacuri de acumulare, heleșteie și zone mlăștinoase.

Foto: Podul peste vechiul curs al Ierului din comuna bihoreană Sălacea. Construit din cărămidă la sf. sec. XVIII - prima jum. sec. XIX

Zona a fost propusă ca sit pentru conservarea a șase habitate de interes comunitar, dintre care trei sunt prioritare și a 19 specii de interes comunitar.

GEOMORFOLOGIE

Valea Ierului are aspectul unui culoar mai coborât între câmpia înaltă a Marghitei la est și Câmpia Careiului la vest. Începând din mezozoic, marea Panonică a acoperit acest teritoriu, iar din pliocen s-a retras treptat, acesta primind caracter de lac.

Concomitent, s-a fragmentat și compartimentat în falii și fundul depresiunii Panonice. Câmpia Ierului s-a format în locul unui străvechi șanț tectonic care până la începutul holocenului era

albia de scurgere a întregului sistem hidrografic al Tisei superioare. În continuare, Valea Ierului s-a ridicat treptat, rămânând suspendată față de nivelul Câmpiei Someșene, care, în contrabalans, se scufunda. Ca urmare, Valea Ierului a fost părăsită pe rând de Tisa, Someș și Crasna, care au luat alte direcții de scurgere.

Înlocuirea curgerii normale printr-un proces de împotmolire a dat naștere, în albia părăsită a râurilor amintite, unor imense terenuri mlăștinoase, complexuri de meandre și bălți alimentate de viiturile Crasnei (până la canalizarea râului), iar albia de bifurcație a fost ocupată de un râu modest, Ierul.

SOLURI

Datorită condițiilor de formare există o diversitate apreciabilă de tipuri de sol. În văile propriu-zise, solurile s-au format în condiții de exces de umiditate, sub un covor vegetal adecvat. Materialul de bază al solurilor este constituit din argile, luturi și nisipuri. Pe terasele Ierului și ale afluenților săi, substratul solurilor îl constituie argilele roșcate și galbene, respectiv loess (loess nisipos și nisip loessoid). În Valea Ierului apar următoarele tipuri de soluri: molisoluri, argiluvisoluri, cambisoluri, soluri hidromorfe, soluri halomorfe și soluri neevolute. Conținutul lor în humus este mare.

HIDROLOGIE

Depresiunea Panonică în care este localizat situl, prin situația sa de bazin tectonic colmatat, constituie un mare rezervor de apă subterană, spre care gravitează toate pânzele zonei sale de bordură. În urma asanărilor din ultima vreme există tendința de coborâre a nivelului pânzei freatice. Ierul, deși are un debit modest, este apa curgătoare principală ce drenează acest teritoriu. El are mai multe izvoare în dealurile Tășnadului. Ajungând în regiunea de câmpie, ocupă o vale largă, în care, înainte de asanare, a creat imense terenuri mlăștinoase. În valea Ierului există o serie de meandre părăsite. Înaintea asanării, pârâul Ier a fost caracterizat de localnici astfel: „nu este nici râu, nici canal, nici mlaștină, dar conține elemente din fiecare”. În prezent, valea este străbătută de un întreg sistem de canale de drenaj, executate cu ocazia lucrărilor de hidroameliorare.

CLIMĂ

Teritoriul are o climă temperat-continentală moderată, caracterizată prin ierni mai lungi și veri mai răcoroase ca în partea centrală și sudică a Câmpiei de Vest. În această zonă nu se înregistrează perioade de uscăciuni excesive și nici geruri aspre și persistente. Precipitațiile medii sunt de 576–634 mm. Primăvara și vara sunt mai frecvente vânturile vestice, însoțite de obicei de ploi, iar toamna și iarna bat vânturile estice și nord-estice. Vânturile foarte puternice sunt rare.

Foto: Complexul hidrografic Valea Rece. Vedere de ansamblu.

VEGETAȚIA

O caracteristică a florei Câmpiei Ierului o constituie fragmentarea arealului multor specii, răspândirea majorității acestora devenind în prezent insulară. Astfel, plante care odinioară erau frecvente apar în stațiuni restrânse și într-un număr mic de exemplare. Majoritatea asociațiilor acvatice apar pe suprafețe mici și pe alocuri sub formă fragmentată. În general apele mai adânci sunt rar întâlnite, iar în urma colmatării acestora vegetația de baltă este succedată de vegetație de mlaștină. Caracterul mlăștinos de odinioară se reflectă prin prezența trestiișurilor, păpurișurilor, precum și a rogozurilor înalte. Pășunile populează terenurile joase, umede și temporar inundate. Speciile cele mai reprezentative sunt iarba câmpului, coada vulpii, păiușul. În Valea Ierului se concentrează majoritatea sărăturilor din nord-vestul României. În aceste zone apar cu regularitate specii de sărătură de origine panonică, respectiv ponto-panonică ca iarba de sărătură, albăstrica, boghița, coada-șarpelui, loboda camforată.

Vegetația lemnoasă este reprezentată de zăvoaie de sălcii, stejăreto-ulmete de luncă, gorunete din zona colinară marginală, tufărișuri, respectiv plantații. Dintre pădurile de luncă se remarcă Stejăretul de la Hotoan.

Foto: Ghiocci bogati (*Leucojum aestivum*)

FAUNA

În Valea Ierului au fost identificate peste 1500 de specii de animale, dintre care 328 de specii de vertebrate. Insectele reprezintă grupul cel mai numeros de animale din Valea Ierului (1001 specii). În sit trăiesc 11 specii de amfibieni, dintre care patru sunt de interes conservativ european (buhaiul de baltă cu burta roșie, buhaiul de baltă cu burta galbenă, tritonul cu creastă și tritonul cu creastă dobrogean). Populațiile lor sunt în general numeroase. Cele cinci specii de reptile identificate au populații modeste în zonă. Mai bine reprezentată este țestoasa de apă, întâlnită aproape în toate lacurile și bălțile mai importante.

Dintre mamifere întâlnim liliacul mare cu potcoavă, liliacul mic cu potcoavă, liliacul urecheat gri, liliacul urecheat roșcat, pipistrelul mic, liliacul mare de amurg, liliacul comun, liliacul comun mic, liliacul bicolor, liliacul cu aripi late, popândăul, șobolanul de apă, pârșul de alun, pârșul mare, hârciogul, orbetele mic, vidra, pisica sălbatică. În sit există o mare diversitate de specii de păsări, multe dintre ele de interes conservativ european, dintre care putem aminti stârc, barza albă, eretele de stof, creștețul pestriț, creștețul de câmp, acvila țipătoare mică, buhaiul de baltă, pasărea ogorului, acvila mică, gaia roșie, dumbrăveanca, caprimulgul.

Pagina din stânga:
Dumbrăveanca
(*Coracia garulus*)

Deasupra:
Țestoasa de apă
(*Emys orbicularis*)

ZONE PROTEJATE INCLUSE

În Câmpia Ierului, în județul Bihor, a fost declarată până în prezent o rezervație naturale protejate conform Legii Nr. 5/2000 privind aprobarea Planului Național de Amenajare a Teritoriului Național, Secțiunea III – Zone protejate. Complexul hidrografic Valea Rece este o arie protejată de interes național, situată în partea nordică a județului Bihor, aproape de limita cu județul Satu Mare, pe teritoriul comunei Sălacea, spre nord-est de centrul localității.

Complexul hidrografic Valea Rece

Cod nr. 2.183

Suprafața protejată: 2 ha

Categoria de arie naturală protejată cf. Legii nr. 462/2001:
rezervație naturală, categoria IV IUCN

Tipul rezervației: botanic-faunistic (b-f)

Descriere:

Rezervația reprezintă o zonă naturală (mlaștini) aflată în câmpia văii Ierului, ce adăpostește o gamă floristică bogată în vegetație lacustră și asigură condiții de adăpost și hrană mai multor specii faunistice (mamifere, păsări, pești, batracieni) caracteristice zonelor umede.

ASPECTE SOCIO-ECONOMICE ȘI CULTURALE

Cei 47.104 de locuitori din așezările din zona sitului sunt angrenați în principal în agricultură, creșterea animalelor, viticultură, vinificație, industrie ușoară, prelucrarea metalelor și comerț. Sistemul de încălzire din locuințe este individual cu lemne. Localitățile nu dispun de sisteme de alimentare cu apă și de canalizare centralizate.

În localitățile din vecinătatea sitului întâlnim biserici și monumente din secolele XIV-XIX, dintre care menționăm Palatul Studenberg din Săcuieni, Șirurile de Pivnițe din Tarcea, iar în localitatea Pir conacul Eördögh și Biserica Reformată, monument în stil gotic din 1440, cu cripta familiei Ibrányi. În zonă se desfășoară numeroase festivaluri, concursuri de vinuri nobile și sărbători populare: *Balul Strugurilor*, *Toamna pe Valea Ierului* (primul week-end din luna septembrie), *Festivalul Vinului*, *Festivalul Berzelor* (august) etc.

Foto: Țipar
(*Misgurnus fossilis*)

Câmpia Nirului- Valea Ierului (ROSPA0016)

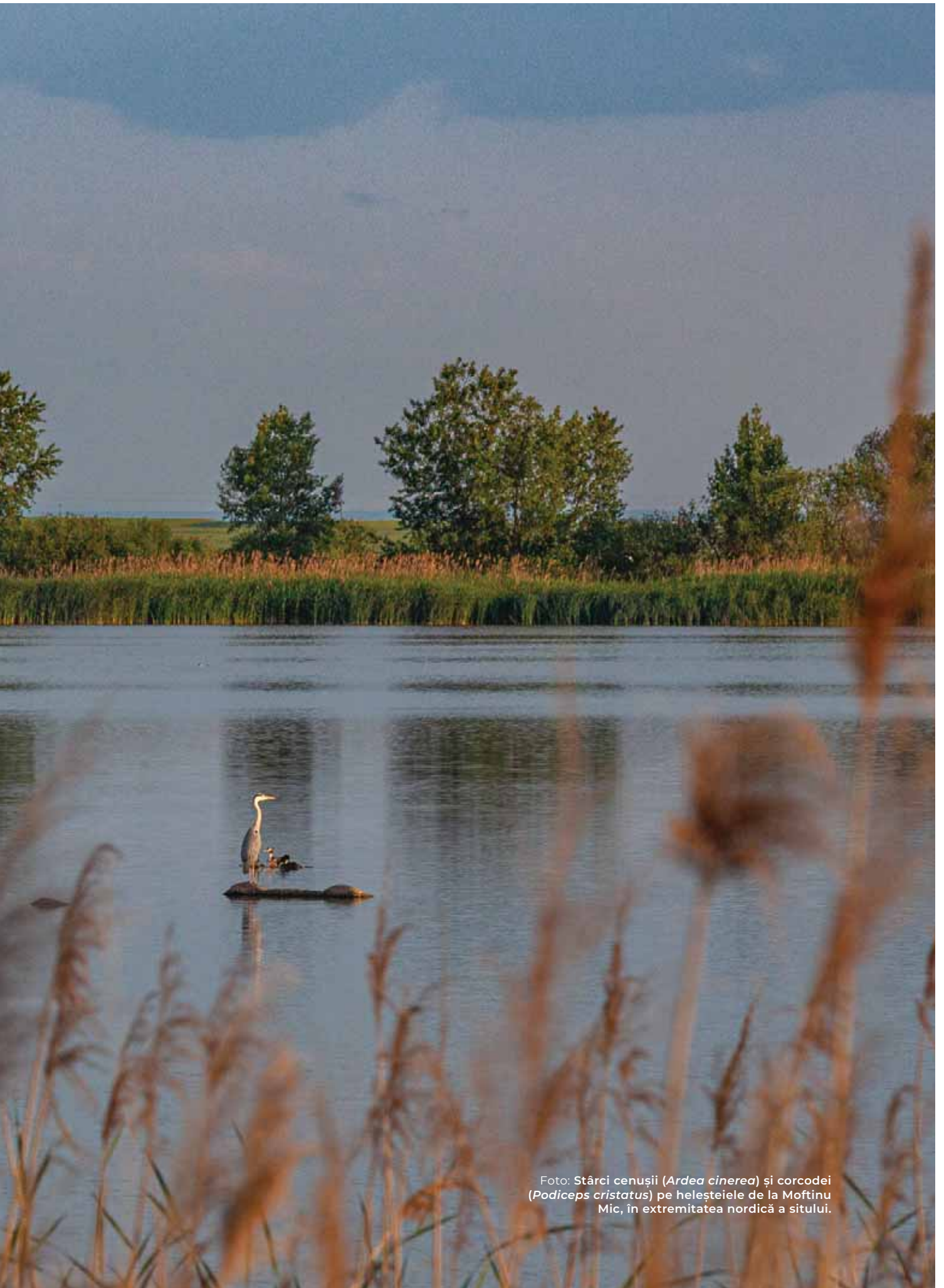

Foto: Stârci cenușii (*Ardea cinerea*) și corcodei (*Podiceps cristatus*) pe heleșteiele de la Moftinu Mic, în extremitatea nordică a sitului.

Câmpia Nirului - Valea Ierului

HABITATE

Cod Clase de habitate

- N07 Mlaștini, turbării (8%)
- N12 Culturi (teren arabil – 15%)
- N14 Pășuni (22%)
- N15 Alte terenuri arabile (30%)
- N16 Păduri de foioase (19%)
- N21 Vii și livezi (4%)
- N26 Habitate de păduri (păduri în tranziție - 2%)

IMPORTANȚA PENTRU CONSERVARE

Situl este caracterizat printr-o eterogenitate mare a habitatelor (fânețe, pășuni, tufărișuri, terenuri arabile extensive, păduri de foioase, lacuri de acumulare, heleșteie), care adăpostesc o avifaună bogată atât ca număr de specii cât și ca dimensiuni populaționale. De remarcat este faptul că în acest sit se găsește o treime din habitatul de dune de nisip din țară. Situl a fost desemnat în scopul conservării a 26 de specii de păsări de interes comunitar între care se găsesc atât specii de habitate forestiere, cât și specii de habitate deschise și zone umede. Situl adăpostește trei specii de interes conservativ la nivel internațional (șoimul dunărean, dumbrăveanca și vânturelul de seară), șase specii amenințate la nivelul Uniunii Europene (eretele de stuf, eretele sur, stârcul roșu, buhaiul de baltă, pasărea ogorului și barză albă), precum și aglomerări mari de câteva zeci de mii de păsări acvatice migratoare din 27 de specii în perioadele de pasaj.

Ca particularități avifaunistice, acest sit adăpostește singura populație semnificativă numeric de pasărea ogorului din Câmpia de Vest și cea mai mare populație cuibăritoare de barză din țară, ale cărei cuiburi sunt cantonate în localitatea Andrid, cunoscut ca „Sat european al berzei”.

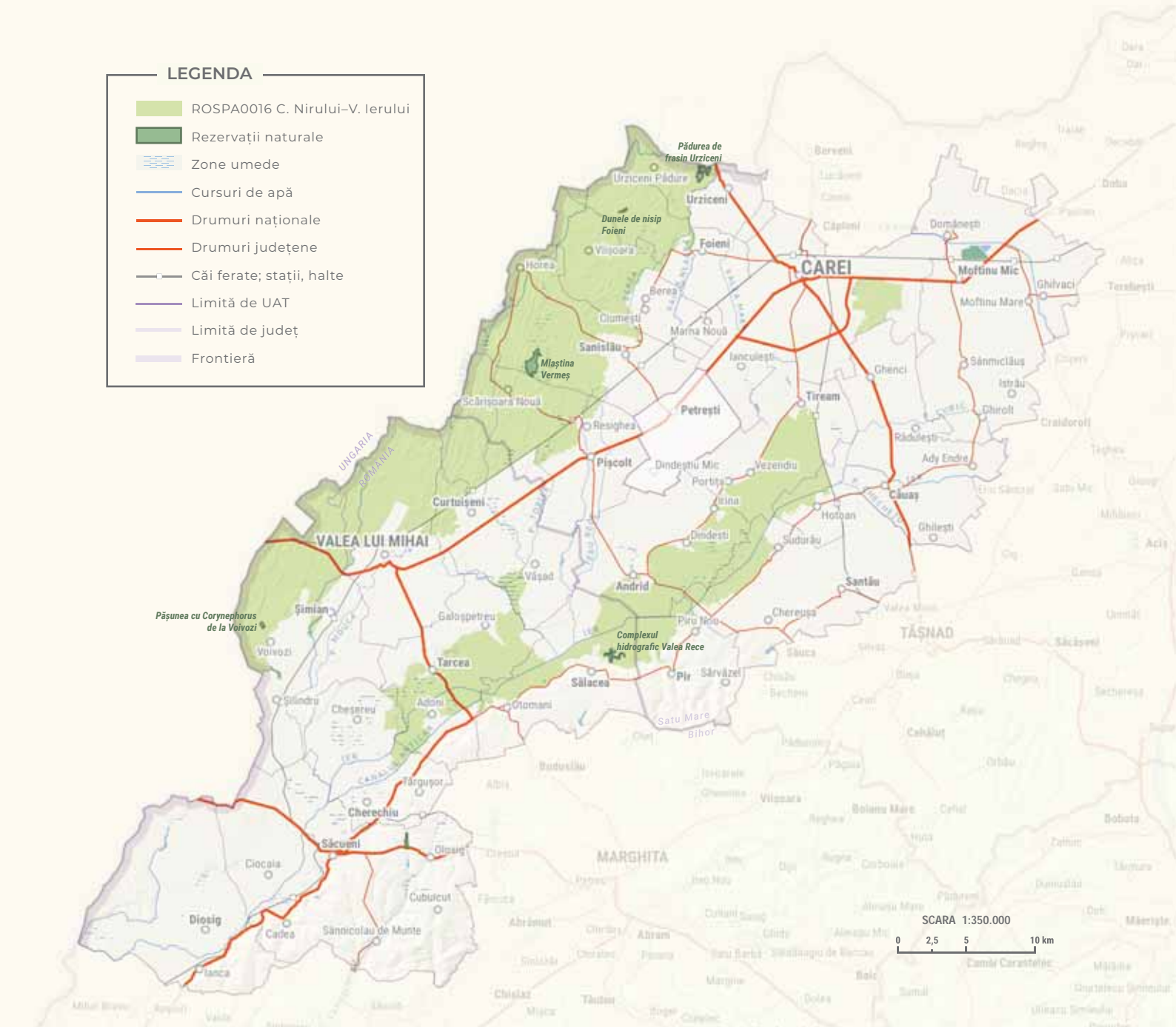
SPECII DE INTERES COMUNITAR

Specii de păsări enumerate în Anexa 1 a Directivei Consiliului 2009/147/EC

- Acvilă țipătoare mică (*Aquila pomarina*)
- Stârc roșu (*Ardea purpurea*)
- Rață roșie (*Aythya nyroca*)
- Buhai de baltă (*Botaurus stellaris*)
- Pasărea ogorului (*Burhinus oedicephalus*)
- Barză albă (*Ciconia ciconia*)
- Erete de stuf (*Circus aeruginosus*)
- Erete sur (*Circus pygargus*)
- Cristel de câmp (*Crex crex*)
- Ciocănițoară de stejar (*Dendrocygna media*)
- Ciocănițoară de grădini (*Dendrocygna syriacus*)
- Ciocănițoară neagră (*Dryocopus martius*)
- Egretă mică (*Egretta garzetta*)
- Acvilă mică (*Hieraaetus pennatus*)
- Cataligă (*Himantopus himantopus*)
- Stârc mic (*Ixobrychus minutus*)
- Sfrânciocul cu frunte neagră (*Lanius minor*)
- Sfrânciocul roșiatic (*Lanius collurio*)
- Gaie neagră (*Milvus migrans*)
- Stârc de noapte (*Nycticorax nycticorax*)
- Viespar (*Pernis apivorus*)
- Ghionoaie sură (*Picus canus*)
- Dumbrăveancă (*Coracias garrulus*)
- Vânturel de seară (*Falco vespertinus*)
- Fâsă de câmp (*Anthus campestris*)
- Caprimulg (*Caprimulgus europaeus*)

LEGENDA

- ROSPA0016 C. Nirului-V. Ierului
- Rezervații naturale
- Zone umede
- Cursuri de apă
- Drumuri naționale
- Drumuri județene
- Căi ferate; stații, halte
- Limită de UAT
- Limită de județ
- Frontieră

ZONA
MĂRITĂ

DATE GENERALE

Încadrarea teritorial-administrativă:

Județul Satu-Mare: Andrid, Carei, Ciumești, Căuș, Foieni, Moftinu Mic, Pir, Pișcolt, Sanislău, Santău, Tiream, Urziceni
Județul Bihor: Cherechiu, Curtuișeni, Sălăcea, Tarcea, Valea lui Mihai, Șimian

Suprafața: 38.564 ha

Localizarea geografică: Lat. N 47°35'12"; Long. E 22°16'47"

Bioregiunea: Panonică

Ecoregiunea: Câmpia Banatului și Crișurilor

Altitudinea: 160 max., 102 min., 126 med.

ACCES. Printre enclavele sitului trece tronsonul aflat între localitățile Carei și Secuieni al arterei rutiere DN19 (E671). Din acest drum se pot urma mai multe căi rutiere spre localități din interiorul sitului sau limitrofe acestuia: DN1F până la Urziceni, DJ196B până la Foeni, Ciumești și Sanislău, DJ196C până la Resighea, Scărișoara Nouă și Horea, DJ190B până la Șimian, Voivozi și Șilindru, DJ190C până la Otomani și Sălacea, cu continuare pe DJ195C prin Piru Nou, Sudurău și Hotoan sau DJ108M până la Tiream, Vezendi, Portița, Dindești, Andrid și Chereușa.

Accesul în sit se poate realiza și pe calea ferată pe ruta Oradea–Săcuieni–Valea lui Mihai–Carei–Satu Mare.

SITUL, AFLAT ÎN CÂMPIA NIRULUI ȘI VALEA IERULUI, reprezintă rămășițele întinselor zone umede din această parte a țării. Solul aluvionar nisipos-argilos rămas în albiile

secate în timpul ultimei ere postglaciare a fost supus eroziunii sub acțiunea vântului, formându-se dune de nisip fixe sau mobile. Acestea reprezintă o treime din suprafața ocupată de acest tip de biotop la nivel național, fiind un habitat emblematic pentru sit. El adăpostește singura populație semnificativă numeric de pasărea ogorului din vestul României, specie amenințată în spațiul comunitar.

Pajiștile se întind pe 22% din suprafața sitului, fiind prezente pe terenurile de interdune și în lungul cursurilor de apă.

Speciile de floră caracteristice sunt iarba câmpului și păiușul, care domină în majoritatea pajiștilor, pe alocuri existând și zone mai umede în care crește coada vulpii.

Dumbrăveanca și vânturelul de seară sunt două specii de interes conservativ global care pot fi întâlnite în aceste pajiști hrănindu-se în special cu lăcuste, gândaci și fluturi, dar și cu șopârle, șerpi și broaște de talie mică. Vânturelul de seară

Deasupra:
Pasărea ogorului (*Burhinus oedicnemus*)

Pagina din dreapta:
Vânturel de seară (*Falco vespertinus*)

ră își completează dieta cu șoareci sau chițcani și cuibărește în pâlcurile de copaci de pe aceste pășuni, reprezentate în special de plantații de salcâmi. Tot în aceste pajiști cuibăresc pe sol și alte două specii de interes comunitar pentru conservare, cristelul de câmp (30-50 de perechi) și fâsa de câmp (până la 200 de perechi). Oferta bogată de mamifere mici și mijlocii a pajiștilor și a culturilor agricole, care este formată din peste 15 specii de rozătoare la care se adaugă multe specii de păsări și/sau insecte, determină ca aceste terenuri să fie intens vizitate de mai multe specii de răpitoare diurne de interes conservativ care au efective cuibăritoare în sit: viesparul, gaia neagră, eretele de stuf, eretele sur, acvila țipătoare mică, acvila mică, la acestea adăugându-se șoimul rândunelelor, șorecarul comun, vânturelul roșu, uliu păsărar și uliul porumbar. Șoimul dunărean este observat cu regularitate aici, fiind posibil ca în viitor să devină o specie care se reproduce în aceste teritorii. De remarcat este numărul mare de ereți suri care cuibăresc în sit (4-6 perechi), dar și acela al viesparilor (5-7 perechi).

REȚEAUA HIDROGRAFICĂ formată din câteva pâraie este centrifugă și inconsecventă, principalul curs de apă fiind Ierul, și el având un debit modest. Pe teritoriul sitului există și câteva lacuri și bălți mici la Șimian, Resighea, Urziceni, Foieni, Sanislău și Scărișoara Nouă. Mlaștinile cele mai întinse se găsesc la Sanislău, Ciumești, Urziceni, Foieni, Scărișoara Nouă și Curtuișeni. Asociațiile vegetale natante cele mai caracteristice acestor zone sunt cele formate din lintiță, foarfeca bălții, iarba broaștelor, nufăr alb sau galben, plutică și castana de apă, iar vegetația palustră este edificată în principal de trestie, papură, rogoz și mană de apă. Zonele umede cuprinse în sit găzduiesc efective importante de stârc pitic, buhai de baltă, stârc roșu, egretă mică, stârc de noapte, piciorong și rață roșie, toate fiind specii de interes comunitar care cuibăresc în sit. Alături de acestea mai cuibăresc în număr mare pe bălți sau în mlaștini următoarele specii: corcodele mare, lișița, lebăda de vară, corcodele mic, rața mare, rața pestriță, rața cârâitoare, fluierarul cu picioare roșii, pescărușul râzător, lăcarul

Deasupra:
Situl ROSPA
0016 Câmpia
Nirului - Valea
Ierului este
extrem de
important
pentru
populația de
barză albă
(*Ciconia ciconia*
- până la 130
de perechi
cuibăritoare),
probabil cea
mai numeroasă
din țară.

**Deasupra
stânga:**
Cristel de câmp
(*Crex crex*)

**Deasupra
dreapta:**
Vidră (*Lutra
lutra*)

mare etc. În perioadele de pasaj din primăvară și toamnă zona este tranzitată de efective importante numeric de păsări acvatice. Între acestea se remarcă prin foarte multe exemplare următoarele specii de rațe și găște: rața mare, rața mică, rața cârâitoare, rața cu cap castaniu, rața fluierătoare, rața lingurar, rața moțată, rața sulițar, rața pestriță, călifarul alb, gâsca de vară și gărlița mare. Impresionează totodată și numărul de exemplare de corcodel mare, ferestraș mare, pescăruș argintiu, pescăruș sur și pescăruș râzător, stolurile acestuia din urmă totalizând și 10000 de exemplare. În drumurile lor, poposesc pe habitatele cu apă mică din sit și păsările de țarm, dintre care se remarcă specia mai rară de culic mic (50-150 de exemplare) și dominanța numerică a fluierarului negru (până la 600 de exemplare).

CONDIȚIILE CLIMATICE ale zonei au creat condiții favorabile pentru instalarea vegetației lemnoase. Ecosistemele forestiere naturale ajunse la maturitate sunt dominate de stejarul pedunculat alături de care sunt prezenți teiul și

jugastrul. Pe alocuri, în terenurile joase, s-au păstrat stejăreto-ulmete de luncă în care mai există sporadic și arbori seculari. Vegetația arbustivă este edificată în special de sălcii și răchite, existând și pâlcuri de arinișuri care sunt dispuse fragmentar, de-a lungul luncilor.

Între Foieni și cătunul Viișoara există un pâlc de pădure edificat de tei argintiu.

Vegetația de tufărișuri dominată de porumbar și păducel este prezentă de regulă la marginea pădurilor. Toate aceste habitate forestiere ocupă un sfert din suprafața sitului și sunt locul de cuibărit al răpitoarelor diurne, alături de care apar și ale specii de interes comunitar așa cum sunt cele patru specii de ciocănitori care au populații rezidente în sit (ghionoiaia sură, ciocănitorea neagră, cea de stejar și cea de grădină). Caprimulgul impresionează prin numărul mare de perechi cuibăritoare (până la 80 de perechi), la fel ca și sfrânciocul roșiatic (cu 1200-1400 de perechi) și cel cu frunte neagră (120-150 de perechi).

**Planificarea managementului conservării
biodiversității în siturile Natura 2000 ROSPA0016
Câmpia Nirului-Valea Ierului, ROSCI0020 Câmpia
Careiului, împreună cu ariile protejate 2.676
Pădurea Urziceni, 2.677 Dunele de nisip Foieni,
2.679 Mlaștina Vermeș și 2.182 Pășunea cu
Corynephorus de la Voivozi și ROSCI0021 Câmpia
Ierului împreună cu aria protejată 2.183 Complexul
hidrografic Valea Rece**

SURSE DE FINANȚARE

Proiectul este cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Infrastructură Mare, Axa Prioritară 4 – *Protecția mediului prin măsuri de conservare a biodiversității, monitorizarea calității aerului și decontaminarea siturilor poluate istoric*, Obiectiv specific 4.1 – *Creșterea gradului de protecție și conservare a biodiversității și ecosistemelor degradate*

BENEFICIAR:

Ocolul Silvic „Codrii Sătmăruului”

VALOARE TOTALĂ:

11.715.707,69 lei (inclusiv TVA aferent)

ASISTENȚĂ FINANCIARĂ NERAMBURSABILĂ:

9.958.351,54 lei (inclusiv TVA aferent) din FEDR

1.757.356,15 lei (inclusiv TVA aferent) din bugetul național.

DATĂ ÎNCEPERE

14.03.2018

DATĂ FINALIZARE

31.12.2020

**AUTORITATE DE MANAGEMENT
/ ORGANISM INTERMEDIAR**

Ministerul Fondurilor Europene

OCOLUL SILVIC „CODRII SĂTMARULUI”

Ocolul Silvic „Codrii Sătmărilor” este filiala Asociației Silvice „Pădurea Mare” Tășnad, înființată în baza Hotărârii Adunării Generale din data de 10.05.2011, respectiv în baza art. 13 din O.G. nr. 26 / 2000 cu privire la asociații și fundații, ale art. 13 alin. (1) teza III și alin. (2) din Legea nr. 46/2008 (Codul Silvic) și ale art. 5, subpunctul 8 al Statutului Asociației.

Asociația Silvică „Pădurea Mare” Tășnad este asociație de proprietari de fond forestier, înființată în anul 2011 de către șapte primării (Hodod, Bogdand, Supur, Săcășeni, Tășnad, Sauca, Căuaș). Pe lângă acești proprietari, în perioada 2011-2016 au mai aderat la această Asociație Primăria Păulești, Primăria Sălacea, Composesorat Chegea, Composesorat Sărăuad, Composesorat Dobra, biserici, școli, persoane fizice și juridice.

Ocolul Silvic „Codrii Sătmărilor” gestionează 4.605 ha fond forestier, proprietatea unităților administrativ-teritoriale respectiv persoanelor fizice și juridice din zonă și are 19 angajați din care 5 ingineri, 2 tehnicieni, 12 pădurari, și două servicii externalizate juridice și contabile.

OCOLUL SILVIC CODRII SĂTMARULUI

Adresa: Str. Lăcrămioarelor nr. 35
445300, oraș Tășnad, jud. Satu Mare
Contact: Mihaela NUNA – Manager Proiect,
Tel.: +40 745 836556; fax: +40 361 409162
cora_mihaela@yahoo.com
Sandor BALOGH – Șef Ocol
Tel.: +40 744 285989 / +40 361 409162
codrii_satmarului@yahoo.com

Titlul proiectului: Planificarea managementului conservării biodiversității în siturile Natura 2000 ROSPA0016 Câmpia Nirului-Valea Ierului, ROSCI0020 Câmpia Careiului împreună cu ariile protejate 2.676 Pădurea Urziceni, 2.677 Dunele de nisip Foieni, 2.679 Mlaștina Vermeș și 2.182 Pășunea cu *Corynephorus* de la Voivozi și ROSCI0021 Câmpia Ierului împreună cu aria protejată 2.183 Complexul hidrografic Valea Rece — *POIM 116916*
Proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Infrastructură Mare

Editorul materialului: Ocolul Silvic „Codrii Sătmărulei”

Data publicării: mai 2019

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.